

BIBLIOTEKA
SHTETIT

81H-2

K95

Fadil Kroja

komedi

LUANI I SHTEPISE

8H-2

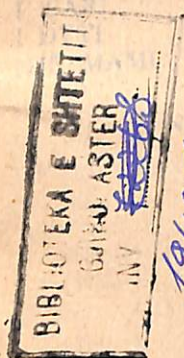
K95

FADIL KRAJA

Kjo komedi ka fituar çmimin e parë në konkursin
kompletar të dramaturgjisë organizuar për vitet 1971-72
32-viteve të themelimit të Partisë.

LUANI I SHTËPISË

komedi

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

ALABIA KRALA

847-2-198
K 97

Kjo komedi ka fituar çmim të dytë në konkursin kombëtar të dramaturgjisë organizuar për nder të 35-vjetorit të themelimit të Partisë.

LUANI I SHTËPISË

libretti

LIBRARI Q. LEVY & SH. P. R.
1950

SHIPTËRIA BOTUESI "LUANI I SHTËPISË"

PERSONAZHET:

BUSHI — punëtor në një ndërmarrje

NORA — e shoqja

LULJA — e bija

LANDI — një komshije

BATO — roja i ndërmarrjes

SOKRATI — nëpunës

I PARI

I DYTI

NJË MAMI

Ngjarje e ditëve tona.

PROLOG

Në dhomën e pritjes në maternitet. Dy-tre burra që presin.

BUSHI — (Të parit) Pret?

I PARI — Pres...

BUSHI — Edhe unë pres...

I PARI — Shihet!..

BUSHI — Sa herë ke ardhur këtu?

I PARI — Si?

BUSHI — A ke fëmijë?

I PARI — Jo. Vjet jam martuar...

BUSHI — I lumi ti!

I PARI — Pse?

BUSHI — (Pak nërvöz) Tash e kupton më vonë psë-në! (Pauzë e gjatë) Dhe vij për të gjashtën herë këtu!...

I PARI — Si?

BUSHI — Gjashtë, pra!

I PARI — Sa i lumtur duhet të jesh!

BUSHI — Unë?.. (Qesh) Hë... Një fjalë gojë! I lumtur!... Është si punë zareshe... I hodhe, të ra dopio gjashta, fitove, nuk ke nevojë të luash më! Përndryshe, o burra, hidh zaret!...

- I PARI — Nuk ju kuptoj!
- BUSHI — Tash e kupton më vonë...
- I PARI — A është zor?
- BUSHI — Për çfarë... Të presim këtu?
- I PARI — Jo e kam fjalën për atje... (*Tregon maternitetin*) për... lindjen...
- BUSHI — (*E shikon me habi*). Ku di unë... Gruaja lind e jo unë.
- I PARI — Më fal... Vërtetë jam hutuar... Jam në ankth!
- BUSHI — Po, xhanëm, nuk ke faj. Je së pari... (*Pauzë*) Çfarë pret?
- I PARI — Si çfarë pret? Gruan natyrisht.
- BUSHI — E kam fjalën, djalë apo vajzë?
- I PARI — Te gruaja e kam mendjen... Të shpëtojë ajo!
- BUSHI — (*Me interes*) Pse? Është e sëmure?!
- I PARI — Natyrisht...
- BUSHI — Çfarë ka?
- I PARI — (*Qesh*). Ti tallesh!... Çfarë ka, thotë!
Si gruaja jote është...
- BUSHI — Dhe për këtë merakosesh?
- I PARI — Pak të duket?
- BUSHI — Dhe shumë jo!.. Të thashë se gruaja ime vjen për të gjashtën herë këtu!
- I PARI — Po, më sa shoh, edhe ju jeni i shqetësuar!...
- BUSHI — Jam, posi... Bile më shumë se ti! Po me një kuptim tjetër... se unë pres djalin!
- I PARI — Vajza i ke fëmijët e tjerë?
- BUSHI — (*Si në vaj*) Vajza!... (*Tregon gishtat e dorës*) Pesë!
- I PARI — I lumi ti!.. Vajzat janë të dashura...
- BUSHI — (*Ngrihet nervoz*) Dëgjove? I lumi ti, tho-

të! Njëzet mijë herë këtë fjalë... E pra, dëgjo këtu! Unë i kam thënë gruas: «Ose më bëj djalin ose vitin e ardhshëm përsëri në maternitet do të vish... Gjashtë... shtatë... dhjetë herë, derisa të dalë djali... (Pauzë) E ti jargavitesh për një vajzë... (Largohet, shkon tek tjetri që rri shumë mendueshëm) Po ti, pret?

I DYTI — Me padurim... Jam shumë i shqetësuar...

BUSHI — Mos u mërzit... Ja, do ta marrësh vesh!

I DYTI — Natyrisht po kam edhe një hall tjetër...

Ku më takoi sot të vij në maternitet!..

BUSHI — Më mirë sot se nesër...

I DYTI — Kam lidhur bast me një shok... nuk e di si do të shkojë puna.

BUSHI — Jo, vëlla, nuk i besoj fatit... Jam djegur pesë herë...

I DYTI — Unë i besoj... Si thua?... Unë them nja katër!..

BUSHI — Sa?

I DYTI — Katër... bile më shumë!

BUSHI — Pse, mor, ç'u bë ajo?... S'po të marr vesh se për kë flet!

I DYTI — Po një skuadër e dobët është... Vjet ishte në kategori të dytë...

BUSHI — Po ti... hej, bela...

I DYTI — Për ndeshjen që luhet sot në stadium...

BUSHI — Po këtu pse ke ardhur?

I DYTI — Këtu?... Për gruan... por edhe futbollin e dua shumë...

BUSHI — Ik, or, tutje! Çfarë njerëzish mban kjo tokë... (Të parit) E dëgjon burrin e botës? Ne na digjet mjekra e ai kërkon të ndezë cigaren...

Hyn mamia e i bën në shenjë të dytit.

MAMIA — Gruaja juaj lindi dy binjakë!

I DYTI — Bukur fort!

MAMIA — Me operacion...

I DYTI — I lindi veç...

MAMIA — (Nervoze) E, si urdhëron! I lindi...

I DYTI — Bukur fort! Kaq kisha... I bëj të fala!...
(Largohet).

(Ndërsa mamia thërret të parin)

BUSHI — Çudi!.. Këta njerëz në vend të kokës kanë top futbollit! (Pauzë) Kujt i lindi dy djem?... E ku di ai së ç'është djali? Budallai... Unë plasa për një... ai dy përnjëherësh e nuk e çan kryet fare...

MAMIA — (Të parit) Urime, shok... Gruaja të lindi një vajzë të bukur si pëllumb...

I PARI — Ajo, si është?

MAMIA — Shumë mirë... Të dërgon përqafime!

I PARI — (Përmalluar) Mos ka nevojë për ndonjë gjë?

MAMIA — Asgjë... Nesër dil andej nga kopshti e mund ta shohësh nga dritarja gruan...

I PARI — (I puth duart mamisë) Faleminderit shumë faleminderit... (Bushit) Sa i lumtur që jam! Ajo është mirë... Ju kishit të drejtë...

U dashka provuar lumturia... (E përqafon pëpritur) Ju faleminderit shumë... (Del)

BUSHI — Mojt motër, si i pat hallet ky? Më duket se... (Luan dorën).

MAMIA — Nga gëzimi, shok, nga gëzimi...

BUSHI — Për një vajzë?.. Pse nuk më tha, mojt, se po ia falja edhe unë nja dy...

- MAMIA — (*Serioze*) Tani e kini radhën ju!
- BUSHI — E di... Unë gjithmonë në fund, si rrezik-
ziu...
- MAMIA — Gruaja juaj lindi djalë!
- BUSHI — E dija unë... Nuk kam fat! (*Përmendet*)
Si the? Dj-a-a-lë?!
- MAMIA — Katër kilogramësh!
- BUSHI — Djale, ti the djalë?
- MAMIA — Po, pra!
- BUSHI — Hë, si tallet shejtania...
- MAMIA — Jo, unë nuk tallem...
- BUSHI — Djale?! Edhe e thua kaq thatë?... Prit,
moj, pak...
- MAMIA — Mos u bëj si fëmijë...
- BUSHI — (*Pickon veten*) Jo për nder... Nuk jam
në ëndërr. Si the, djalë?
- MAMIA — Sa herë doni t'jua përsëris?!...
- BUSHI — Mos u mërzit, ti, shoqe... Kam hall
unë!...
- MAMIA — Jo, s'kam pse mërzitem.
- BUSHI — Prit pak do... A e pe mirë?
- MAMIA — Cilën, gruan?
- BUSHI — Atë, moj, atë që lindi... A ishte djalë
tamam?
- MAMIA — (*Qesh*) Një copet!
- BUSHI — Ta marrsha të keqen!
- MAMIA — Kujt i thoni?
- BUSHI — Ty! Ty ta marrsha të keqen e të hangërt
goja mjaltë e llokum... e çka të dojë e bardha
mori zemër!...
- MAMIA — Gruas, gruas sate thuaj... Dhe kujdesu
për të... Është dobësuar shumë...
- BUSHI — Të kujdesem, thua?... Tani që më bëri dja-
lin?! Dëgjo, i thuaj... që të ruajë shëndetin dhe

atë... djalini!.. Për të tjerat të mos bëhet merak... Mendon Bushi për të!... Edhe qumësht dallëndysheje do t'i dërgoj... Edhe hurma arabie... edhe banane që kanë vitamina... e që qërohen nga koka!..

MAMIA — Hajde, urime... Shkova unë se kam punë...

BUSHI — Shko, ta marrsha të keqen. Shiko punën, ti!

Porsa mamia del, bie perdja. Bushi ngel para perdes. Nga megafoni dëgjohe kënga: «O miqtë e mi më lindi një fëmi!»

(Spektatorëve) Dikur as që e dëgjoja dot këtë këngë!.. Më dukej se tallej me mua.. Tani po, tani ka tjetër shije!... *(Këndon)* «Trashëgimtari im jeton, tra la la la, tra la la la...» *(Pauzë. Dëgjohe prapë kënga)* Ndoshta dukem pak qesharak, por si të them... Çështja e djalit është një çështje e thellë filozofike se, që ta kam llafin, edhe vajzat duhen, se pa to nuk kalohet jeta... Kurse djali është ndryshe... Nuk them se po' më mbetet pushka varë, se sot edhe vajzat po e mbajnë... por, si të them, fjala «djalë» edhe gojën sikur ta mbush plot!... DJALË!...

(Hyn Sokrati) Shoku Sokrat, më uroni!..

SOKRATI — *(Me gjyslykë)* Për çfarë, ju lutem shumë?

BUSHI — *(Fërkon duart)* Si të them, d.m.th., unë, u bëra me trashëgimtar, me një djalë katër kilogramësh... Tani, posa e mora lajmin e gëzuar...

SOKRATI — Punë e madhe fort!...